

Ütü Ve Hayatın Kırışıklıkları

— kul mehmet · 26 Eylül 2025

Ütü ve Hayatın Kırışıklıkları...

Hayat bazen bir gömlek gibi buruşturur insanı. Sabah aceleyle giyilen, akşam yorgun çıkarılan bir gömlek gibi... Gün boyu yaşananlar, söylenen sözler, susulan anlar... Hepsi bir iz bırakır. Kırışıklık gibi. Görünür, ama kimse dokunmaz. Sen dokunursun. Sen hissedersin.

Sonra bir gün, ütü masasını kurarsın. Gömleği serersin. Buhar çıkar, sıcaklık yayılır. Her dokunuşta bir iz silinir. Her geçişte bir yük hafifler. Sanki hayatın üstünden geçiyorsun. Kırışıklıkları düzeltmek değil sadece, yaşanmışlıkları anlamak gibi.

Ütü yaparken insan düşünür: "Bu gömlek neden bu kadar buruştu?" Belki çok sık giyildi, belki çok az dinlendi. Belki bir dolabın köşesinde unutuldu. Tıpkı insan gibi... Yoruldukça buruşuruz, unutuldukça soluklaşırız. Ama bir el dokununca, bir sıcaklık gelince, yeniden şekil alırız.

Ütü, sabır ister. Aceleye gelmez. Her kıvrımın üstünden geçmek gerekir. Tıpkı hayat gibi... Her hatanın, her pişmanlığın, her sevdanın üstünden geçmek gibi... Yavaşça. Özenle. Çünkü bazı kırışıklıklar, sadece zamanla düzelir. Ve bazen, ütü yaparken fark edersin: "Hayat, düzeltilebilen bir gömlek gibidir. Yeter ki elinde sabır olsun, içinde sıcaklık olsun."Vesselam.

Mehmet Aluç